

Det Norske Travselskaps Appellkomité

Ankesak nr. 1 - 2025 Margrete Dysjaland

5. september 2025 holdt Appellkomitéens medlemmer Lars Borge-Andersen, Lars Erik Aas og Tormod Haugnes (leder) avsluttende møte ved hjelp av mail for avsigelse av dom i ankesak 1- 2025– Margrete Dysjaland.

Ankende part: Margrete Dysjaland

*** [Bostedsadresse]

Ankemotpart: Det Norske Travselskap (DNT)
p.b.194 Økern, 0510 OSLO.

Møtet ble holdt 4. september 2025 i Hestesportens Hus på Bjerke i Oslo. Rådslagning i enerom ble foretatt der. Selv om ingen av partene hadde bedt om det, besluttet appellkomitéen å gjennomføre møtet som muntlig behandling. Dommen ble da ikke ferdig behandlet og den videre behandling skjedde ved hjelp av mail.

Den 5. september 2025 ble det avsagt slik

D O M:

Hesten Flamboro Downs startet i løp på Forus travbane 16. juni 2024 og ble nr 3. Ansvarlig trener og innmelder var Margrete Dysjaland. Etter løpet ble hesten tatt ut til en tilfeldig dopingkontroll. Dagen etter tok Dysjaland kontakt med DNTs sjefsveterinær, Anne Wangen, og informerte henne om at hesten hadde fått legemidlet Gastrogard i karenstiden, som er 96 timer for dette legemidlet. Gastrogard benyttes til forebygging og behandling av magesår av hest. Denne behandlingen, som varte i perioden 6.-14. juni 2024, var ikke påført hestens helsekort. Dopingprøvene ble sendt til Statens Veterinärmedicinska Anstalt (SVA) for analyse, men grunnet informasjonen om brudd på reglene om karenstid ble SVA også bedt om å rapportere eventuelle funn under rapporteringsnivået. Prøvene fra kontrollen viste funn av omeprazolsulfid, virkestoffet i Gastrogard, som står på DNTs forbuds- og karenliste. Forekomsten av omeprazolsulfid var imidlertid under rapporteringsnivået for dette stoffet og dopingprøven kan av den grunn ikke anses som en positiv prøve.

Domskomitéen avsa 19. mai 2025 dom i saken med følgende domsslutning:

«Margrete Dysjaland dømmes til bot pålydende NOK 15 000, - for uaktsom overtredelse av Antidopingreglementets § 3 (1) c og i), jf. § 13 (3) a).

Det faktiske forhold, som hadde betydning for skyldspørsmålet, var det ingen uenighet om ved Domskomiteéns behandling. Det kortfattede resymet i innledningen gir en uomtvistet beskrivelse av det faktiske forholdet ved Domskomiteéns behandling. Domskomiteén bemerket da også bare følgende: «Partene synes enige om de faktiske forhold og Domskomiteen legger disse til grunn.» Domspremissene for øvrig refererer seg til forhold av betydning for reaksjonsfastsettelsen.

Margrete Dysjaland anket dommen 26.mai 2025. Anken er forstått til utelukkende å gjelde reaksjonsfastsettelsen. Da enkelte setninger kunne tolkes til både skyld- og reaksjonsspørsmålet, tok Appellkomiteén dette opp med Dysjaland i en mail av 23. juni 2025 hvor vi uttalte: «Jeg har lagt til grunn at anken gjelder reaksjonsfastsettelsen og ikke selve skyldspørsmålet. Det er påberopt at sanksjonen må settes ned under minstesatsene i antidopingreglementets § 13, herunder at sanksjonene bør bortfalle i sin helhet. Jeg antar antidopingreglementets § 14 (bortfall og reduksjon av sanksjoner) vil være hjemmel for det. Ut fra dette er det ikke nødvendig for partene å føre bevis for selve handlingene, men utelukkende konsentrere seg om forhold som har betydning for reaksjonsfastsettelsen.» Dysjaland har ikke hatt innvendinger mot dette

Fra anken, som er på 4 sider, inntas hennes oppsummering.

« Oppsummering

Følgende forhold underbygger denne anken:

- Saken ble avdekket kun fordi jeg selv meldte fra.
- Prøven var negativ (funn under rapporteringsgrense).
- DNT ba spesielt om å få rapportert funn under terskel, noe som skaper forskjellsbehandling.
- B-prøven ble ikke analysert, og A-prøven er negativ.
- Jeg har allerede fått straff i form av utestengelse og premiekorrigerings.
- Karenstid ble brutt pga. manglende informasjon fra veterinær og emballasje – jeg handlet i god tro.
- Det brukes «spor av» som grunnlag for straff, men det bryter med prinsippet om tydelig og forutsigbar regelhåndheving.
- DNTs bot er basert på minimumsbeløp, til tross for formildende omstendigheter og ingen inntjening.
- Hesten fikk ingen prestasjonsfordel – den ble nr. 3 – og det var ingen påvirkning på sportens integritet.
- Hesten var ikke syk, og ble ikke behandlet etter diagnose.
- Gastrogard ble brukt forebyggende, etter veterinæranbefaling, uten påviste symptomer.
- Det forelå ingen helsemessig risiko eller grunn til restitusjon – hesten var i normal trening.
- Å bruke hestevelferd som begrunnelse i denne saken er derfor uholdbart.
- Det er etterspurt eksempler på tilsvarende straffereaksjon, uten at dette er vist til.
- DNT har ikke gjort en reell vurdering av om regelbruddet skyldtes god tro og uaktsomhet fremfor forsett.»

Fra begrunnelsen av enkeltpostene medtas bare det som for Appellkomiteén fremstår som det sentrale ved reaksjonsfastsettelsen.

«Det er uomtvistet at det var jeg som selv tok kontakt med DNT for å varsle om et mulig karenstidsbrudd. Uten denne egenrapporteringen ville DNT aldri fått kjennskap til forholdet, og det ville ikke blitt noen sak. Dette har også Domskomiteen selv bekreftet. Likevel velger DNT å sanksjonere saken med både konkurranseforbud, resultatkorrigering og nå snart et år etter, bot.»

Den ankende part har nedlagt påstand om at boten oppheves i sin helhet, subsidiært at boten reduseres til et symbolsk minimum.

Påtalekomitéen har 23. juni 2025 avgitt tilsvar til anken. Den viser til at anken i liten grad inneholder nye anførsler eller bevis, og henviser i utgangspunktet til tidligere anførsler under behandlingen av saken.

Påtalemyndigheten har nedlagt samme påstand som i påtalebeslutningen.

Som nevnt var det ikke skyldspørsmålet, men reaksjonsfastsettelsen, som var sentral ved Domskomitéens behandling. Fra dommen siteres følgende:

«Det er korrekt som anført av Dysjaland at det ikke ville blitt statuert regelbrudd og følgelig heller ikke *ilagt noen sanksjoner, dersom hun ikke selv hadde innrømmet karensoverskridelsen. Dette kan imidlertid ikke være ansvarsbefriende. I denne saken ligger «fakta på bordet» og det foreligger ingen hjemmel for å fritta for ansvar basert på hvordan regelbruddet er kommet til DNTs kjennskap. Karensoverskridelsen må derfor sanksjoneres.*

Dysjaland har anført at en pådømmelse i saken vil være en bevisst forskjellsbehandling, grunnet hennes ærlighet. Det antas at hun sikter til at dersom en annen trener hadde gjort seg skyldig i tilsvarende karensbrudd, uten å selv rapportere det til DNT, ville vedkommende utvilsomt gått fri.

Slik Domskomiteen ser saken må det avgjørende for en påtalebeslutning være spørsmålet om DNT får kjennskap til forholdet eller ikke. I herværende sak har de fått kjennskap gjennom Dysjalands innrømmelse og det kan ikke ses at DNT kunne reagert annerledes på den informasjonen som ble gitt. Dysjaland har selv innrømmet karenstidsbruddet, noe hun burde forutse kunne medføre sanksjoner. Når det, av bevismessige årsaker, foretas en analyse som viser medikamentbruk, dog under rapporteringsnivået, gjøres dette for å underbygge Dysjalands egen innrømmelse. Det kan ikke se at dette på noen måte innebærer en forskjellsbehandling, men er snarere en konsekvens av innrømmelsen.»

For domspremissene for øvrig vises det til Domskomitéens dom som er inntatt på travsport.no.

Under ankemøtet 4. september 2025 møtte Margrete Dysjaland og avga forklaring. Fra DNT møtte Hanne Lene Sæbø, samt at sjefsveterinær Anne Wangen avga forklaring.

I sin forklaring for Appellkomitéen endret Dysjaland sin forklaring vesentlig om når behandlingen med Gastrogard ble avsluttet. Hun har tidligere opplyst at behandlingen opphørte fredag 14. juni 2024. Nå

endret hun dette først til at det opphørte litt tidligere, men dog fremdeles i karenstiden. Senere i forklaringen skjøyv hun tidspunktet enda lenger tilbake og hevdet at siste inntak av legemidlet var onsdag 12. juni 2024 ca kl 17:00.

Appellkomitéen vil bemerke:

Som tidligere nevnt var det klargjort før appellmøtet at saken kun gjaldt reaksjonsspørsmålet, ikke skyldspørsmålet. Det forhindrer selvfølgelig ikke Appellkomitéen å behandle skyldspørsmålet dersom det fremkommer opplysninger som tilsier at dette er uriktig avgjort i Domskomiteéns dom. Opplysningene som Dysjaland ga under ankeforhandlingen om at siste inntak av Gastrogard skjedde onsdag 12. juni 2024 ca kl 17:00 ville innebære at inntaket skjedde så tidlig at løpet hesten startet i søndag 16. juni 2024 ikke ville ha vært i karenstiden. Første løp (som fristberegningen regnes fra uansett hvilket løp det aktuelle løpet var på løpsdagen) var berammet til kl 17:52. I tilfelle dette legges til grunn skal hun frifinnes for posten om å ha startet i løp i karenstiden. Det får dog ingen endring for skyldspørsmålet vedrørende manglende føring av helsekort.

Appellkomitéen har ingen tiltro til Dysjalsands endrete forklaring. For det første er det første gangen hun forteller dette til noen i travorganisasjonen, verken under utredningen til Påtalekomitéen, under behandlingen i Domskomiteéen, eller i sin fire siders anke for Appellkomitéen nevner hun dette. I tillegg endrer hun sin egen endring under forklaringen for Appellkomitéen og til slutt er hun ca 50 minutter på riktig side av karenstiden. Videre at søndag 16. juni 2024, etter dopingkontrollen, er det ikke mer enn to døgn tilbake til fredag og fire døgn tilbake til onsdag. Hun forteller at hun etter dopingkontrollen diskuterte saken med en venninne, og fikk opplyst korrekt karenstid av henne, og det merkelig at hun da tar feil av en dato som er meget avgjørende for hennes egen fremtid i travet. Videre opplyste sjefsveterinæren i DNT, Anne Wangen, at opplysninger fra SVA var at forekomsten av virkestoffet til Gastrogard lå tett oppunder rapporteringsnivået og det tilsier normalt (det er variasjoner for hvert individ) at Dysjalsands opprinnelige opplysninger var korrekt. Appellkomitéen legger derfor til grunn at siste inntak skjedde fredag 14. juni 2024 slik også Domskomiteéen la til grunn. Margrete Dysjaland er funnet skyldig i to overtredelser av antidopingreglementet. Det ene er manglende føring av hestens helsekort (§ 3 (1) i)), det andre at hesten startet i løp før karenstiden var utløpt (§ 3 (1) c)).

Et sentralt poeng hos Dysjaland har vært at det var hun som initierte sin egen anmeldelse med påfølgende dopingdom. Appellkomitéen kan bare tiltre Domskomiteéns uttalelse om at forholdet er en overtredelse som må sanksjoneres uansett hvordan saken ble initiert. Slik informasjon har stor betydning for oppklaring av saken, men kan ikke virke straffriende eller medføre bortfall av reaksjon. Betydning for reaksjonsfastsettelsen har det dog, noe vi kommer tilbake til.

For øvrig er det tilstrekkelig å vise til Domskomiteéns domspremisser.

Etter antidopingsreglementets § 13 (3)a skal straffen for uaktsom overtredelse av reglementets §§ 3 (1) c), samt for bokstav i), være en bot på minst kr 20.000, -, maks kr 1.000.000, -. Boten skal beregnes med utgangspunkt i 2% av trenerstallens gjennomsnittlige innkjørte pengepremier de siste tre kalenderårene før det aktuelle forholdet, med tillegg av 10 % av førstepremien i løpet, dog ikke under minimumsbeløpet. Dysjaland hadde ikke i årene 2021-2023 innkjørte premiepenger på stallhester. Førstepremien i løpet var kr 20.000,- og 10% av dette er kr 2.000,-. (I dommen er førstepremien oppgitt å være kr 14.000,-, men dette må være basert på en feilopplysning). Isolert sett ville hver av disse to forholdene fått en reaksjon i tråd med minimumsbeløpet på kr 20.000, -. Minimumsbeløpet

er satt for å markere alvorligheten i disse overtredelsene, også for trenere som av diverse årsaker ikke har innkjørt så mye premiepenger i de foregående tre årene.

I og med at det er to forhold, ville den samlede straffen ha blitt satt høyere enn minimumsbeløpet. Etter reglementets § 14 (2) kan boten settes under minimumsbeløpet «dersom sanksjonen fremstår åpenbart urimelig i forhold til den overtredelse som er begått». I nærværende sak er det en uomstridt kjensgjerning at uten Dysjaland varsling dagen etter løpet ville de påtalte overtredelsene sannsynligvis ikke ha blitt avdekket. Det kan virke noe uklart hva som motiverte Dysjaland til dette. Varslingen kommer kort tid etter dopingkontrollen. Hun vet jo da ikke at analyseresultatet vil bli under rapporteringsnivået. Tross alt skjedde løpet midt i karenstiden og det var like påregnelig at analyseresultatet kunne bikke over rapporteringsnivået. I tillegg er det påfallende at denne behandlingen ikke var ført på hestens helsekort. Og det blir ikke mindre påfallende med endring på endring i ankemøtet i forklaringen på tidspunktet for siste inntak av legemidlet. Tross at det kan settes flere spørsmålstegn rundt hva som motiverte henne til å kontakte sjefsveterinær Wangen, finner Appellkomitéen at hun må gis et merkbart avslag i boten i forhold til utgangspunktet. Domskomiteéns avgjørelse på kr 15.000 synes fornuftig og kan tiltres.

Appellkomitéen vil til slutt bemerke at domsslutningen i Domskomiteéns dom har en litt uheldig formulering uten at dette har noen betydning for utfallet av saken. Det er to uaktsomme overtredelser, men med forskjellig straffebud, og kan derfor ikke slås sammen slik en kan gjøre det med likeartede overtredelser. Derfor blir domsslutningen omformulert i sin helhet.

Dommen er enstemmig.

Domsslutning:

Margrete Dysjaland dømmes til en bot stor kr 15 .000, - for en uaktsom overtredelse av antidopingreglementets § 13 (3) a) jf. § 3(1) c) og en uaktsom overtredelse av antidopingsreglementets § 13 (3) a) jf. § 3 (1) i).

Lars Erik Aas

Tormod Haugnes

Lars Borge-Andersen

Siden saken ikke ble avgjort under forhandlingene 4. september 2025 da alle var fysisk til stede, men fullført etter konferanse på mail, har utkast til avgjørelsen vært sendt de øvrige medlemmer i mail, og de øvrige medlemmer har i mail bekreftet at de godkjenner avgjørelsen og dens utforming.

Tormod Haugnes